

BOTÁR ATTILA

Újabb félcédulák

„Aki egyszerre többet ír, mint
amennyi egy névjegyen elfér, nem mond igazat.”
(Hamvas Béla)

CCIV.

*Neved csak egy van. Sok-sok változat
szülötte, rejtett, égi, ismeretlen.
Csak egy. Elém-sírt évbe mártogat.
S ha nem mondom ki, égetné a nyelvem.*

CCV.

*Nem irigyellek. Árnyék foglya vagy.
Százötvennégy kilométerre bennem
tűznél kuporgunk: sebesült szavak –
„Lenned lehetnék.” „Lehetnél Te lennem.”*

CCVI.

*Domború kérdésedre homorú
tenyerem: válasz forró gyöngyeidre,
s öt ujj vigyázza (szívós fonatú)
kifogott kincsem, hogy szívem telítse.*

CCVII.

*Elmúlt, kibúzott hat szeg, e hét is.
De csönd van!... Ódon versek csattanóján
lehetsz csodám?... (Istennőt ne szépíts,
te Én, te bűnnek számító! Te Szolgám...)*

CCVIII.

*Mégis. A foszlás tarka jegyeit
a Ponyvaárus Hölgy, aki viselte,
a tegnapokkal már töltekezik –
és szürke sóhajával dől a pernye.*

DLV.

*Ezer futásra hívsz. Tán megfutom
ívét a szépnek s az igazság körét. –
De néha pihennék is kutadon.
Egy fűszál árnyéka énnek elég.*